

TOMÍK

Milí kamarádi,

prázdniny utekly jako voda v potoce a máme za sebou už dva měsíce školního roku. Doufám, že se vám v něm daří a že se to v žákovský leskne samými jedničkami. Pokud ne, hlavu si s tím nelámejte, ale nezapomeňte se snažit ☺. Listí mění svoje barvy, někdo mi povídal, že je to tím, že už se pomaličku vytrácí z jednotlivých lístečků síla zelené a jak lístek slábne, odkrývá takové krásné barvičky, až postupně zhnědne a spadne. Nedávno jsem si povídal s jednou babičkou a ta mi dala takovou hádanku, kterou vám teď dám já: Víte jaký listnatý strom na zimu neopadá? Až budete někde na procházce, nezapomeňte se tedy dívat nad sebe a tu záhadu rozluštit jako správní detektivové. Anebo si nechte poradit od chytré kamarádky, jako jsem to udělal já.

Na konci září jsme tady měli velikou návštěvu a vím, že mnozí z vás ji byli také přivítat. A proto určitě čtete dál, protože jeden náš kamarád se s tím člověkem viděl dokonce dvakrát a taky nám o tom něco napsal.

Mějte se tedy moc a moc krásně, ať vás nezastihne podzimní smutná nálada a ať se vám daří ve škole!

Váš Tomík

Katedrála svatého Víta, Václava a Vojtěcha

Tentokrát naše putování nebude tak úmorně dlouhé, jako tomu bylo v posledních dvou číslech (Řím a Jeruzalém), ale náš cíl je skoro za humny. Vydáme se do našeho hlavního města, Prahy. Už před více než tisíci lety bylo na úpatí kopce, tyčícího se nad řekou Vltavou, vystavěno opevněné lidské sídlo, které později sloužilo jako hrad, nejprve knížecí a pak i královský, Hrad pražský. Ve středu této osady se skvěla malá stavba. Byla v románském stylu, po vzoru římské architektury. Té stavbě se říká rotunda. Kdybyste měli příležitost a viděli ji seshora, zjistili byste, že je kulatá. Světe div se, ale několik takových rotund u nás v Čechách ještě stojí. Nejblíže té svatovítské, která byla a už není na Pražském hradě, je rotunda svatého Martina na druhém břehu řeky Vltavy na Vyšehradě. Určitě se divíte, kam se nám tedy ta rotunda svatého Víta, která byla a už není na Pražském hradě, ztratila. Protože knížatům přišla moc malinká, málo honosná a taky v ní asi byla pěkná tma, přestavěli ji na baziliku. Tento kostel byl zasvěcen nejen svatému Vítu, ale také Vojtěchovi a Panně Marii. Panovník sem nechal přenést ostatky našich třech patronů - svatého Víta, Vojtěcha a Václava. A pak nebyl žádný důvod, proč by se z tohoto kostelíka nemohla rovnou stát katedrála. To ale trvalo ještě tři další století než se na příkaz císaře Karla IV. začala tato velkolepá stavba. Císař Karel ale umřel dřív, než byla stavba hotova. Trvalo to několik dalších staletí než se ušetřil dostatek peněz na dokončení katedrály. Naše dějiny jsou totiž plné bojů a válek, které vždy stojí pořádnou kopu peněz, a tak v

královské pokladně nezbyl na dostavbu katedrály ani měďáček. Slavnostní dokončení a vysvěcení určitě zažili mnozí vaši pradědečkové a prababičky, i když byli ještě hodně malí. Katedrála byla dostavěna v roce 1929. A přitom se rovnou oslavilo tisíc let, od smrti našeho zemského patrona - svatého Václava, který na místě katedrály nechal postavit ten první malý kostelík kruhovitého půdorysu - rotundu.

Katedrála sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha je postavena v gotickém slohu a jejím hlavním architektem byl Matyáš z Arrasu a později jeho žák Petr Parléř. Pokud jste se o nich ještě neučili ve škole, určitě o nich několikrát uslyšíte, tak si je zkuste zapamatovat a pak udělat paní učitelce radost, že to víte. Uvnitř katedrály není všechno gotické. Až někdy budete uvnitř, podívejte se, jak krásně sluníčko prosvěcuje barevné okenní tabulky, vitráže

a jaké všemožné barvičky dopadají na hrubou kamenou podlahu. Některé z těchto vitráží jsou totiž ani ne sto let staré. Když už jsme vešli dovnitř, chvíli tam zůstaneme. Je těžké se dopočítat, a tak vám poradím, že se v katedrále ukrývá ještě devatenáct dalších kaplí a kapliček. Jedna z nich je obzvlášť významná, je to kaple svatováclavská. Jsou v ní uloženy korunovační klenoty, takový náš český poklad. Jsou zamčeny na sedm zámků a klíče od nich má pouze sedm významných lidí v naší zemi. Je toho moc a moc, co bychom si mohli v katedrále ukázat, ale lepší bude, když poprosíte maminku a tatínka nebo babičku a dědečka a někdy v zimě společně vyrazíte na výlet do Prahy. Po cestě se můžete jít podívat na rotundu na Vyšehradě, pak se dostat přes řeku na Hrad do katedrály a nakonec si dát staročeské voňavé trdlo na Staroměstském náměstí jako odměnu a začít se těšit na Vánoce.

Setkání s papežem

Ahoj, víte že před dvěma měsíci k nám přijel Svatý otec -papež Benedikt XVI.? Byl v Praze, Brně a ve Staré Boleslavi.

S rodiči a se sourozenci Barčou a Kryštůfkem jsem byl v Praze v kostele u Pražského Jezulátka, kterému dal papež zlatou korunku. Svatý otec mně a ještě dalším dětem podal ruku a dal křížek na čelo. Povídal o tom, že rodiny mají být jako pevnosti. Modlil se tam modlitbu pro rodiny a potom společně s námi česky Otče náš. Dva dny na to jsme jeli do Staré Boleslavi autobusem v půl sedmé ráno, potom jsme šli pěšky asi dva kilometry na Proboštskou louku. Tam byla mše. Na papeže jsme při mši ani neviděli, protože jsme byli vzadu. Viděli jsme ho akorát v papamobilu (speciální neprůstřelné auto pro papeže).

Kuba Kylar